

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 23/2004 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om utvidgning av Seitseminen nationalpark

Till miljöutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 8 september 2004 en proposition med förslag till lag om utvidgning av Seitseminen nationalpark (RP 133/2004 rd) till miljöutskottet för beredning och bestämde samtidigt att jord- och skogsbruksutskottet ska lämna utlåtande till miljöutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- biträdande avdelningschef Christian Krogell och överinspektör Mikko Peltonen, jord- och skogsbruksministeriet
- överinspektör Jukka-Pekka Flander, miljöministeriet
- biträdande direktör Marja-Liisa Hintsanen, Forststyrelsen
- kommundirektör Timo Saari, Kurun kommun
- biträdande verksamhetsledare Jari Pigg, Jägarernas centralorganisation.

PROPOSITIONEN

Propositionen syftar till att Seitseminen nationalpark, som inrättades 1982 och utvidgades 1989, ska utvidgas ytterligare genom att ca 380 hektar statsägd mark införlivas i nationalparken. Det gäller huvudsakligen så kallad gammal. Staten har i tiden förvärvat smärre områden för naturskyddsändamål. Seitseminen nationalpark

och det område som föreslås bli införlivat i den ingår i statsrådets beslut om Finlands förslag till nätverket Natura 2000. Seitseminen nationalpark omfattar efter utvidgningen ca 4 550 hektar.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Enligt en utredning till utskottet finns det i Kuru kommun en mängd skyddade områden förutom Seitseminen nationalpark. Det finns sju s.k. Naturaområden med en sammanlagd areal på ca 5 000 hektar runt om i kommunen. Det nu aktu-

ella utvidgningsområdet används av älgar som vinterområde. Enligt utredningen är kommuninvånarna ivriga jägare och fiskare. I det fall att jakt förbjuds på området blir det ett s.k. reservat där älgstammen växer. Det i sin tur leder till att älgskadorna ökar, inte bara i trafiken utan också

inom jord- och skogsbruket. Förutom jakt på älg bör också jakt på små rovdjur tillåtas inom området.

Utskottet hänvisar till sitt utlåtande (JsUU 21/2004 rd) om propositionen med förslag till lag om utvidgning av Liesjärvi nationalpark.

Med stöd av det ovan sagda föreslår utskottet att miljöutskottet i sitt betänkande tar in ett uttalande där det förutsätts att jakt tillåts i Liesjärvi

nationalpark för att reglera stammarna av hjortdjur och små rovdjur.

Utlåtande

Jord- och skogsbruksutskottet föreslår

att miljöutskottet beaktar det som sagts ovan.

Helsingfors den 30 november 2004

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Sirkka-Liisa Anttila /cent
vordf. Harry Wallin /sd
medl. Pertti Hemmilä /saml
Matti Kauppila /vänt
Esko Kiviranta /cent
Katri Komi /cent
Risto Kuisma /sd
Lauri Kähkönen /sd
Esa Lahtela /sd

Minna Lintonen /sd
Eero Lämsä /cent
Reijo Paaianen /saml
Erkki Pulliainen /gröna
Kimmo Tiilikainen /cent
Pekka Vilkuna /cent
Lasse Virén /saml
ers. Unto Valpas /vänt (delvis).

Sekreterare var

utskottsrad Carl Selenius.

AVVIKANDE MENING

Vi kan inte omfatta utskottsmajoritetens syn på jakten i nationalparkerna. Som motargument vill vi framhålla följande:

1. Utvidgningen av Liesjärvi, Seitseminen och Helvetinjärvi nationalparker avser vara ett led i handlingsprogrammet Parks for Life 1994—2002, som lagts upp för nationalparker och andra skyddsområden i Europa. Samma år programmet startade gjordes en internationell utvärdering av skyddsområdesläget i Finland. Resultatet blev att nationalparkerna i södra Finland uttryckligen på de rättsakter som reglerar deras skydd är "riktiga nationalparker" trots sin ringa areal, något som inte gäller för parkerna i norra Finland. Skyddsförfattningarna bör därför inte luckras upp för jaktens vidkommande.

2. Nationalparksutvidgningarna är mycket små jämfört med exempelvis nationalparksprojekten i Pallas-Ylläs och Pyhä-Luosto i norra Finland. Beredningen av utvidgningarna har varit långsiktig och pågått i många år. De områden som införlivas med Liesjärvi och Helvetinjärvi nationalpark har behandlats och godkänts på behörigt sätt för flera år sedan när regionplanerna gjordes upp. Det har alltså funnits nog med tid

att bereda sig på ett jaktförbud inom utvidgningsområdet.

3. Den nuvarande naturvårdslagstiftningen ger fullgoda möjligheter att driva älg i nationalparken i samband med jakt och till och med att jaga älg om stammen blir alltför stor eller farlig. Dessutom leder den ekologiska successionen till att också nationalparkernas skogar blir äldre och lämpar sig allt sämre för älgar/hjortdjur. Älg- (och hjortdjurs)stammarna decimeras alltså på naturlig väg i nationalparkerna vad det lider.

4. Vi saknar helt de svårframkomliga bergsmassiv som exempelvis i Central- och Sydeuropa har kommit att bli många djurarters sista tillflykt. Där kan djurlivet fortbestå till och med utan skyddsområden. Finland har världens tätaste nät av skogsbilvägar och därmed har vi i praktiken inga sådana områden som skulle vara så svåra att nå att de "automatiskt" skulle vara jaktfria. Därför skyddsområdena med anknytande rättsakter så viktiga här hos oss. Områdena är också laboratorier för naturliga fluktuationer i djurstammarna. Observera att jaktvårdsklassikern (Aldo Leopold: Game Management, 1933) rent av kräver att det av jaktvårdsskäl inrättas jaktfria områden.

Helsingfors den 30 november 2004

Erkki Pulliainen /gröna
Matti Kauppila /vänst
Risto Kuisma /sd